

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/15/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200302
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumanu
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8013200302.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Lesoochranské zoskupenie Vlk, IČO: 31 303 862, so sídlom Tulčák č. 310, Prešov, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, pozemkový a lesný odbor, Masarykova 10, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Prešove č.j. 01/2012/00262/MP zo dňa 08. januára 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/14/2013-134 zo dňa 07. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove
č. k. 4S/14/2013-134 zo dňa 07. novembra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Prešove č.j. 01/2012/00262/MP zo dňa 08.01.2013 a nepriznal mu náhradu trov konania. Predmetným rozhodnutím žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Poprade č.j. 2012/1780/292-Pa zo dňa 22.10.2012, ktorým správny orgán v zmysle § 7 ods. 1 písm. b/ zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 326/2005 Z.z.“) dočasne vyňal podľa § 5 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z.

A/

na obdobie jeden rok odo dňa právoplatnosti správneho rozhodnutia, pre účely realizácie časti zámeru „Záchyt prameňa Bachledova dolina“, z plnenia funkcií lesov lesné pozemky v nasledovnom rozsahu: katastrálne územie (ďalej len „k.ú“): F.

údaje podľa programu starostlivosti o lesy (ďalej len „PSL“) pre roky 2007-2016
pre LHC: Vysoké Tatry, LC Neštátne lesy na LHC Vysoké Tatry

Existujúca JPRL (ostatné Dôvod (účel, zámer) Výmera v ha
parcela KN-C č. les. pozemky) vyňatia
5004/1 1523a (506) odberné potrubie 0,0673 (0,0011)
? 0,0684

podľa záznamu podrobného merania zmien, vyhotoveného fy Globing Poprad, s.r.o. pod č. 157/2011
(ďalej len „ZPMZ“)

II. v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. v nadväznosti na to, že ide o lesné pozemky s lesnými porastmi (§ 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 326/2005 Z.z.) je žiadateľ IMMOBAU s.r.o. povinný nahradiť stratu mimoprodukčných funkcií lesa.

III. v zmysle § 9 ods. 9 zákona č. 326/2005 Z.z. určuje výšku náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa (ďalej len „odvod“) vo výške 20,34 €

IV. žiadateľovi podľa ustanovenia § 8 ods. 2 písm. d/ zákona č. 326/2005 Z.z. ukladá:

- a) zabezpečiť vykonanie rekultivácie dočasne vyňatých lesných pozemkov v zmysle projektu technickej a biologickej rekultivácie, predloženého k žiadosti do uplynutia doby dočasného vyňatia
- b) po realizácii stavby je potrebné dočasne vyňaté pozemky zápisnične odovzdať obhospodarovateľom lesných pozemkov v lehote najneskôr do 10 dní od ukončenia termínu vyňatia

V. obhospodarovateľom lesa a zároveň vlastníkom lesných pozemkov podľa ustanovenia § 8 ods. 2 písm. f/ zákona č. 326/2005 Z.z.:

- a) zabezpečiť vyznačenie skutočnosti o vyňatí v lesnej hospodárskej evidencii (ďalej len „LHE“), do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,
- b) priebežne sledovať dodržiavanie ochrany okolitých lesných pozemkov; v prípade zistenia väčších záberov, či iného nepovoleného zásahu do lesa tieto činnosti zdokumentovať a oznámiť správneho orgánu,
- c) vykonať kontrolu rekultivácie dočasne vyňatých pozemkov a zápisnične ich prevziať v lehote najneskôr do 10 dní od ukončenia termínu dočasného vyňatia, pokiaľ nedôjde k ďalšiemu vyňatiu lesných pozemkov, ktoré by bezprostredne nadväzovalo na dočasné vyňatie v zmysle tohto rozhodnutia.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pokiaľ žalovaný odôvodnil odvolacie námietky s poukazom na kladné vyjadrenia a stanoviská dotknutých orgánov uplatňujúce záujmy chránené osobitnými predpismi z hľadiska životného prostredia z hľadiska ochrany lesného pôdneho fondu, pričom zohľadnil aj súhlas vlastníkov pozemkov a poukázal na všetky podklady rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a aj svojho rozhodnutia a uviedol aj posúdenie nevyhnutnosti a odôvodnenosti vyňatia, nemožno konštatovať nezákonnosť jeho rozhodnutia. V prípade, ak žalobca nesúhlasil s obsahom a závermi z nich vyplývajúcimi, mal zákonnú možnosť uplatniť námietky proti obsahu záväzného stanoviska Krajského úradu životného prostredia, čo neurobil. V súvislosti s namietaným nedostatočným odôvodnením rozhodnutia správneho orgánu je potrebné uviesť, že nie je nevyhnutné, aby sa správny orgán zaoberal každou vznesenou námietkou, avšak musí byť z jeho zrejme, na základe čoho dospel k právnenému záveru vo svojom rozhodnutí. Z napadnutého rozhodnutia uvedené jednoznačne vyplýva.

II.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil na náhradu trovy konania. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nie je možné zistiť, na základe akých skutočností dospel prvostupňový správny orgán k záveru, že v predmetnej veci ide o nevyhnutný

a odôvodnený prípad dočasného vyňatia lesných pozemkov z plnenia funkcií lesa. Neobsahuje odôvodnenie, ako prevažuje spoločenský záujem na realizácii odberného potrubia slúžiaceho k zásobovaniu pitnou vodou pre prevádzkovú budovu a bufet nad záujmom na ochrane lesných pozemkov vyjadreným v § 5 zákona č. 326/2005 Z.z., ako aj v § 1 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z.

Žalobca uviedol, že samotné vymedzenie rozsahu preskúmvacej činnosti správneho súdu nemožno považovať za také, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 250j ods. 2 O.s.p. Pokiaľ toto ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku ukladá súdu v konaní podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. zrušiť napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, ak dospeje k jednému zo záverov predpokladaných v ustanovení § 250j ods. 2 písm. a/ až písm. e/ O.s.p., potom správny súd nemôže svojvoľne obmedziť rozsah svojho prieskumu spôsobom, akým to urobil súd prvého stupňa. Žalobca namietal nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného aj správneho orgánu prvého stupňa, ako aj uviedol okrem ďalších žalobných námietku nesprávneho právneho posúdenia veci. Za týchto okolností bol správny orgán povinný zaoberať sa všetkými žalobnými dôvodmi čomu nasvedčuje aj imperatív uvedený v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p. - „ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby“. Žalobca považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne predovšetkým zo zreteľom na skutočnosť, že sa spôsobom, ktorý by zohľadnil tak v žalobe citované ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ďalej len „Správny poriadok“ (predovšetkým ustanovenie § 47 ods. 3) a zákona č. 326/2005 Z.z. nevysporiadal s otázkou nepreskúmateľnosti obidvoch napadnutých rozhodnutí pre nedostatok dôvodov a pre ich nezrozumiteľnosť. Žalobca v odvolaní tiež uviedol, že súd prvého stupňa neuviedol v napadnutom rozsudku dôvody, prečo považuje rozhodnutia správnych orgánov, v ktorých absentuje akákoľvek správna úvaha, ktorej obsahom by bola aplikácia relevantného právneho predpisu na zistený skutočný stav veci za zákonné a zodpovedajúce ustanoveniam Správneho poriadku a zákona č. 326/2005 Z.z. Správny súd nie je treťou riadnou inštanciou, ktorá by mala za správne orgány dovysvetľovať či doplniť v rozsudku tie dôvody, ktoré administratívne rozhodnutia neobsahujú. Pokiaľ súd prvého stupňa po preskúmaní administratívneho spisu dospel k záveru, že napadnuté správne rozhodnutia sú vecne správne, mal však aj povinnosť preskúmať, či sa tieto rozhodnutia javili ako odôvodnené aj účastníkom konania. Akceptujúc postup súdu prvého stupňa, bolo by prakticky jedno, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, či jeho rozhodnutie má náležitosti ustanovené zákonom, či jeho odôvodnenie dáva účastníkovi konania zrozumiteľné odpovede na otázku, prečo za určitých skutkových okolností rozhodol takým spôsobom, ako rozhodol. Súdný prieskum správnych rozhodnutí by sa tak obmedzil na akúsi supervíziu súdu, ktorý by vychádzajúc z obsahu administratívneho spisu (nie z obsahu administratívnych rozhodnutí) posúdil, či rozhodnutie správnych orgánov sa mu javí ako vecne správne alebo nie, bez ohľadu na to, či sa takto rozhodnutie mohlo a malo javiť účastníkom konania.

Žalobca v podanom odvolaní ďalej uviedol, že podstatnou vadou oboch napadnutých rozhodnutí je nedostatok ich odôvodnenia a jeho nezrozumiteľnosť. Pokiaľ súd prvého stupňa dospel k záveru „že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného poskytuje dostatočný základ na jeho vecné preskúmanie“, žalobca toto konštatovanie považuje za vecne nesprávne z viacerých dôvodov. Predovšetkým v rozhodnutí žalovaného nemožno nájsť zmienku o tom, ako použil tento správny orgán správnu úvahu pri použití právnych predpisov (ak pravda za takúto úvahu nepovažoval súd prvého stupňa konštatovanie žalovaného o nepotrebnosti posudzovania miery spoločenského a ekonomického rozvoja, keďže konkrétny prípad nebol predkladaný z tohto dôvodu. Nedostatok odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia neumožnil žalobcovi podrobiť jeho skutkové a právne závery relevantným odvolacím námietkam. Poukázal tiež na to, že ustanovenie § 5 ods. 1 veta posledná zákona č. 326/2005 Z.z. umožňuje vyňať lesné pozemky z plnenia funkcií lesa len v nevyhnutných a odôvodnených prípadoch, najmä ak úlohy spoločenského a ekonomického rozvoja nemožno zabezpečiť inak. Na tejto námietke žalobca počas celého správneho konania aj v tomto odvolaní trvá, keďže doposiaľ žiaden zo správnych orgánov neuviedol vo svojom rozhodnutí, v čom je posudzovaná vec nevyhnutným a odôvodneným prípadom v kontexte ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. a ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z.

Námietky vznesené žalobcom smerovali voči neodôvodnenosti správnych rozhodnutí vo vzťahu k označeným ustanoveniam zákona č. 326/2005 Z.z. a nie zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“). V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského lesného úradu v Prešove č. 01/2012/00191/MP zo dňa 10.08.2011, z ktorého vyplýva, že konania podľa zákona č. 326/2005 Z.z. sú konaniami, v ktorých sa rozhoduje o otázkach životného prostredia. Žalobca, ako občianske združenie, ktorého predmetom činnosti je ochrana prirodzeného lesa, svoje práva účastníka konania uplatňuje aj tým, že v konaniach pred správnymi orgánmi vyjadruje záujem na tom, aby funkcie lesov neboli obmedzované vynímaním lesných pozemkov z plnení funkcií lesa v iných ako nevyhnutných a odôvodnených prípadoch.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdiť. Uviedol, že žalobca v podanom odvolaní uvádza subjektívne názory a tvrdenia, ktorými sa zaoberal Obvodný lesný úrad v Prešove v rámci odvolacieho konania, ako aj Krajský súd v Prešove počas súdneho konania. Žalovaný sa stotožnil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Prešove, zotrval na skutočnostiach, ktoré sú uvedené v rozhodnutí Obvodného lesného úradu v Prešove č. 01/2012/00262/MP zo dňa 08.01.2013, ako aj vo vyjadrení Obvodného lesného úradu v Prešove k žalobe č. 01/2013/00163/3-MP zo dňa 07.06.2013, ktoré sú súčasťou krajského spisu.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že na základe žiadosti žiadateľa - spoločnosti IMMOBAU s.r.o. o vydanie rozhodnutia o dočasnom vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcií lesov podľa § 5 zákona č. 326/2005 Z.z. Obvodný lesný úrad v Poprade, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 2012/1780/292-Pa zo dňa 22.10.2012 vyňal na obdobie jeden rok pre účely realizácie časti zámeru „Záchyt prameňa Bachledova dolina“ lesné pozemky z plnenia funkcií lesov v stanovenom rozsahu, tak ako je to uvedené v bode I. tohto rozsudku. Druhostupňový správny orgán, Obvodný lesný úrad v Prešove rozhodnutím č. 01/2012/00262/MP zo dňa 08.01.2013 napadnuté prvostupňové rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Poprade potvrdil a odvolanie žalobcu, ako účastníka správneho konania zamietol. Žiadosť o vydanie rozhodnutia bola odôvodnená potrebou zabezpečenia pitnej vody pre rekreačný objekt v Bachledovej doline. K žiadosti boli priložené dohody o určení výšky a spôsobe poskytnutia náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva a súhlas vlastníkov dotknutého pozemku podľa § 7 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z.z. V administratívnom spise sa tiež nachádza územné rozhodnutie obce Ždiar č. UR/1038/2011-Kf zo dňa 25.11.2011, ktorým bolo rozhodnuté o umiestení stavby - líniovej vodnej stavby „Záchyt prameňa Bachledova dolina v Ždiari“ na pozemkoch KN-C parc. č. 5007/26, 5004/1, 5000/7, 5007/7, 5008/2, 296/2, 296/10 v k.ú. F. pre navrhovateľa IMMOBAU s.r.o. V administratívnom spise sa nachádza tiež znalecký posudok č. 13/2011 znalca Ing. N. C. v odbore Lesníctvo, odvetvie Odhad hodnoty lesov vo veci výpočtu náhrady za stratu mimoprodukčných funkcií lesa, pri dočasnom vyňatí pozemku z plnenia funkcií lesov. Do správneho konania o dočasnom vyňatí vstúpil ako účastník konania žalobca, ktorému bola na jeho žiadosť poskytnutá kópia kompletného spisového materiálu. Žalobca sa však k podkladom rozhodnutia nevyjadril. V administratívnom spise sa ďalej nachádza technická správa k stavbe „Záchyt prameňa Bachledova dolina“ a Projekt technickej a biologickej rekultivácie lesného pozemku, časti parcely KN-C č. 5004/1, k.ú. F. pre účely dočasného vyňatia a následnej rekultivácie pozemku v rámci stavby „Záchyt

prameňa Bachledova dolina“.

V administratívnom spise sa nachádza aj stanovisko Krajského úradu životného prostredia v Prešove č. 2012/512-1702 zo dňa 27.02.2012 vo veci dočasného vyňatia lesného pozemku z plnenia funkcií lesov. Z predmetného stanoviska vyplýva, že dotknutý lesný pozemok, ktorý je navrhovaný na dočasné vyňatie z plnenia funkcií lesov je parcelou C-KN č. 5004/1 v k.ú. F. mimo zastavaného územia obce. Dôvodom dočasného vyňatia pozemku z lesného fondu je realizácia stavby „Záchyt prameňa Bachledova dolina“, v rámci ktorej bude na predmetom pozemku uložené prírodné potrubie vodojemu. Z hľadiska územnej ochrany je dotknutý pozemok situovaný v ochrannom pásme Tatranského národného parku, kde podľa zákona č. 543/2002 Z.z., platí 2. stupeň územnej ochrany. Dotknutý pozemok je situovaný mimo územia európskeho významu SKUEV 0307 Tatry a tiež mimo chráneného vtáčieho územia SKCHVÚ 030 Tatry a v jeho okolí sa nenachádzajú žiadne maloplošné chránené územia. Na dotknutom pozemku je evidovaný biotop európskeho významu Ls5.1 Bukové a bukovo-jedľové kvetnaté lesy. Na základe uvedeného a posúdenia predmetnej žiadosti z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny, ako i na základe odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody SR č. TANAP/203/2012 zo dňa 21.02.2012 k dočasnému vyňatiu lesného pozemku z plnenia funkcií lesov na parcele C-KN č. 5004/1 v k.ú. F., Krajský úrad životného prostredia v Prešove, ako orgán ochrany prírody nemal pripomienky, aby došlo k vyňatiu pozemku v rozsahu nevyhnutnom pre realizáciu stavby „Záchyt prameňa Bachledova dolina“.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. lesné pozemky možno využívať na iné účely ako na plnenie funkcií lesov, ak príslušný orgán štátnej správy lesného hospodárstva, po predchádzajúcom stanovisku dotknutých orgánov štátnej správy, rozhodne o ich dočasnom vyňatí alebo trvalom vyňatí z plnenia funkcií lesov (ďalej len „vyňatie“), alebo o obmedzení využívania funkcií lesov na nich (ďalej len „obmedzenie využívania“), ak tento zákon neustanovuje inak. K vyňatiu alebo obmedzeniu využívania môže dôjsť len v nevyhnutných a odôvodnených prípadoch, najmä ak úlohy spoločenského a ekonomického rozvoja nemožno zabezpečiť inak.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 326/2005 Z.z. pri využívaní lesných pozemkov na iné účely ako na plnenie funkcií lesov sa

- a) chráni lesné pozemky najmä v ochranných lesoch (§ 13) a v lesoch osobitného určenia (§ 14),
- b) použije len nevyhnutne potrebná výmera lesných pozemkov a obmedzuje sa narušanie celistvosti lesa,
- c) neobmedzuje využívanie funkcií okolitého lesa,
- d) zabezpečuje, ak je to účelné a technicky uskutočniteľné, skrývka organominerálnych povrchových horizontov pôdy a opatrenia na jej hospodárne využitie,
- e) vykonáva rekultiváciu lesných pozemkov po skončení ich využitia na iné účely,
- f) umiestňujú priesečky v lese tak, aby bol les čo najmenej ohrozovaný vetrom.

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. pri rozhodovaní podľa § 5 ods. 1 je orgán štátnej správy lesného hospodárstva povinný posúdiť

- a) súlad zámeru podľa § 7 ods. 2 so zásadami ochrany lesných pozemkov podľa § 5 ods. 2,
- b) dodržanie podmienok podľa § 6 ods. 2 a 3 a § 7 ods. 2 a 3.

Podľa § 67 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo

podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom preskúvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo potvrdené prvostupňové administratívne rozhodnutie o dočasnom vyňatí lesných pozemkov z plnenia funkcií lesov v stanovenom rozsahu v zmysle § 5 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 písm. b/ zákona č. 326/2005 Z.z. na obdobie jeden rok od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobca v podanom odvolaní namieta nedostatočné odôvodnenie administratívnych rozhodnutí, vydaných v predmetnom správnom konaní, ako aj ich nepreskúmateľnosť a nezrozumiteľnosť. Senát odvolacieho súdu uvádza, že tak prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vo svojich rozhodnutiach uviedli, z akých podkladov pri rozhodovaní vychádzali, ktorými boli žiadosť žiadateľa, doručená Obvodnému lesnému úradu v Poprade dňa 08.06.2011, listy vlastníctva, plán rekultivácie, znalecký posudok pre výpočet odvodu, stanovisko dotknutého orgánu štátnej správy na úseku životného prostredia a rozhodnutie o umiestnení stavby. Žalobca, ako účastník správneho konania, sa v rámci predmetného správneho konania nevyjadril. Z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že s prihliadnutím na to, že išlo dočasné vyňatie, žiadateľovi bola uložená povinnosť zabezpečiť vykonanie rekultivácie dočasne vyňatých pozemkov. Z odôvodnenia rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu vyplýva, že iný zdroj zásobovania vody v danom území nie je možný. Zásah do lesného pôdneho fondu bol povolený len v nevyhnutnom rozsahu a pri vykonávaní prác nemal byť potrebný ani výrub stromov. Objekty, ktoré takto majú byť zásobované pitnou vodou patria k vybavenosti športovo-rekreačného areálu, ktorý vytvára pracovné miesta a podieľa sa na oživení cestovného ruchu. V čase vysokej nezamestnanosti je vytvorenie pracovných príležitostí spoločensky a pre ekonomiku štátu významné a navrhované obmedzenie lesného pozemku v danom rozsahu, s ktorým vlastníci bez výhrad súhlasili je bezvýznamné. V danej oblasti doposiaľ nie je zabezpečený verejný zdroj vody. Správnu úvahu ďalej obsahuje druhostupňové administratívne rozhodnutie na str. č. 5 odsek 3. Prvostupňové aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok.

Jedným zo základných atribútov zákonnosti rozhodnutia je jeho preskúmateľnosť, pretože len ak je rozhodnutie náležité a v súlade s procesnými normami odôvodnené, možno preskúmať a posúdiť, či bolo vydané v súlade so zákonom. Aj v konaní podľa zákona č. 326/2005 Z.z. bolo povinnosťou správnych orgánov dôsledne postupovať podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. Podľa § 47 ods. 1 až 3 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Účelom odôvodnenia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre výrok rozhodnutia.

Preto správny orgán v odôvodnení rozhodnutia musí uviesť nielen hodnotenie dôkazov ktoré vykonal, ale reagovať aj na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, i keď ich pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy, lebo odôvodnenie má poskytnúť skutkovú a právnu oporu výroku rozhodnutia. V odôvodnení je nevyhnutné opísať podstatu veci, realizovať rozbor dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, správny orgán musí reagovať na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a musí sa vysporiadať aj s prípadnými rozpormi jednotlivých dôkazov. Následne sa musia uviesť závery o tom, ktoré skutočnosti sa považujú za nepochybne zistené, musí sa posúdiť ich právny význam a vysloviť úsudok o predmete konania a zdôvodniť použitie právnej normy a konkrétneho ustanovenia súvisiaceho s predmetom konania. Žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa postupovali v zmysle uvedených zásad. Z obsahu prvostupňového rozhodnutia je zrejmý skutkový stav, sú tam uvedené skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako bola použitá správna úvaha pri hodnotení predpisov na základe ktorých rozhodoval. Žalovaný sa následne v dostatočnej miere zaoberal aj námietkami žalobcu, uvedenými v podanom odvolaní.

Z administratívnych rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov vyplýva, že v konaní o povolení výnimky boli zhodnotené všetky relevantné skutočnosti, podané vyjadrenia a stanoviská, boli zachované všetky práva účastníkov konania. V konaní boli zohľadnené aj konkrétne špecifiká daného územia

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku Krajského súdu v Prešove, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S rozsudkom krajského súdu sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný